

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Oboer/1/2019
Identifikačné číslo spisu: 5616208151
Dátum vydania rozhodnutia: 13.12.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5616208151.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpenej advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti povinnej O. Č., nar. XX. P. XXXX, bytom D. K. XXX/X, XXX XX X. S., o vymoženie 461,35 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 3Er/561/2016, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 31CoE/18/2018-40 z 30. mája 2018, takto

rozhodol:

I. Dovolanie oprávnenej o d m i e t a.

II. Povinnej náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Liptovský Mikuláš (ďalej len „exekučný súd“) uznesením, č. k. 3Er/561/2016-20 zo 04. augusta 2017 zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., so sídlom exekútorskeho úradu v Bratislave, Záhradnícka č. 60, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 12. októbra 2016.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) uznesením č. k. 31CoE/18/2018-40 z 30. mája 2018 odvolanie oprávnenej proti uzneseniu exekučného súdu ako neprípustné odmietol s poukazom na § 44 ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v spojení s § 357 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“).

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená v zákonom stanovenej lehote dovolanie, doručené elektronicky dňa 27. júla 2018, podpísané kvalifikovaným elektronickým podpisom. Dovolanie odôvodnila a prípustnosť dovolania vyvodzovala z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, nakoľko zastávala názor, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Navrhla napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Vyjadrenie k dovolaniu nebolo podané.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka exekučného konania, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom v súlade s § 429 ods. 1 CSP, po preskúmaní veci bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie oprávnenej je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

6. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

7. Podľa § 202 ods. 4 Exekučného poriadku a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom od 1. apríla 2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“) dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.

8. Novela Exekučného poriadku vykonaná zákonom č. 2/2017 Z. z. modifikovala spôsobilý predmet dovolania ako jednej z objektívnych podmienok jeho prípustnosti tak, že vylúčila prípustnosť dovolania voči uzneseniam vydaným v exekučnom konaní. V prechodných ustanoveniach § 243h ods. 1 síce stanovila, že ak § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017, avšak vo vzťahu k opravným konaniam, teda ani k dovolaciemu konaniu, uvedená novela Exekučného poriadku neurčila žiadne pravidlo. Je preto potrebné vychádzať z princípu jej okamžitej aplikability.

9. V preskúmvanej veci je z obsahu spisu zrejmé, že dovolacie konanie bolo začaté doručením dovolania exekučnému súdu dňa 27. júla 2018, teda za účinnosti novej právnej úpravy zavedenej novelou Exekučného poriadku vykonanou zákonom č. 2/2017 Z. z. Ak by sa prípustnosť dovolania posudzovala výlučne podľa nej a podľa okamihu začatia dovolacieho konania, bolo by bez ďalšieho neprípustné. Avšak vzhľadom na povinnosť ústavne konformného výkladu, a teda vzhľadom na rešpektovanie ústavných princípov dôvery v platné právo a legitímneho očakávania ako aj dôvery v správnosť aktov orgánov verejnej moci, vrátane v nich obsiahnutého poučenia o možnosti opravných prostriedkov, považoval dovolací súd pri riešení tejto otázky za správne, aby sa prípustnosť dovolania posudzovala podľa právnej úpravy platnej v čase vydania dovolaním napadnutého rozhodnutia (k uvedenému viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6ECdo/15/2017 z 27. septembra 2017, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 2/2018 pod č. R 24/2018).

10. Z obsahu spisu vyplýva, že rozhodnutie odvolacieho súdu bolo v rámci exekučného konania taktiež vydané už za účinnosti novej právnej úpravy dňa 30. mája 2018. Z hľadiska prípustnosti dovolania bolo preto na predmetné dovolacie konanie potrebné aplikovať právnu úpravu Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017, ktorá prípustnosť dovolania proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní vylúčila. Dovolanie oprávnenej proti uzneseniu, ktorým odvolací súd odmietol odvolanie proti uzneseniu exekučného súdu o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, je bez ďalšieho neprípustné.

11. Dovolací súd pre úplnosť dodáva, že aj v prípade, ak by Exekučný poriadok v znení účinnom od 1. apríla 2017 pripúšťal podanie dovolania proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní, predmetné dovolanie by bolo napriek tomu neprípustné s poukazom na § 420 CSP, ktorý výslovne pripúšťa podanie dovolania iba proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí. Napadnuté rozhodnutie nemá povahu rozhodnutia vo veci samej ani rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

12. Dovolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi dovolania, so zreteľom na vyššie uvedené, dovolanie oprávnenej podľa § 447 písm. c/ CSP ako neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

13. V dovolacom konaní úspešnej povinnej vznikol voči oprávnenej nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP). Keďže však podľa obsahu spisu povinnej v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, povinnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018).

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.